

AD LECTOREM.

Hæc ego dum paulò acriori, vt rei momentum exigit, animi contentione meditor, & omnem in partem verso: ecce præter opinionem & spem omnem, mentem subit à Gilberti, Cabeique, & aliorum eius fautorum Placitis longè aliena cogitatio: obseruari scilicet à Natura quandam Magneticæ virtutis propagandæ rationem; ex qua tum illa maior, qua Poli Magnetici præstant, facultas; tum cæteri omnes Magnetici nobiliores effectus proficiscantur: quæ cum & Legibus à Natura in agendo obseruari solitis sit apprimè accommodata; & ad absolutam, vt constabit variorum experimentorum, quibus abundat hæc materia, cognitionem, viam muniat planissimâ; de ea, vt verissima, admittenda & approbanda nullus mihi hæsitandi relictus est locus. Quanam porò ea sit Magneticæ virtutis effusio: pluribus exponi debet, quàm ferat hæc Instituti mei brevis expositio: illam Caput tertium Libri primi non prætermittet incognitam.

Cæterum vbi hanc Magneticæ virtutis & in progrediendo & in agendo inauditam rationem in lucem proferre & grauium Virorum sensu, suafûque; & materiæ ipsius dignitate cum amœnitate ac utilitate coniuncta constitui: tum demùm aduerti me longioris operæ, grauiorisque laboris quàm primâ fronte videbatur, lucubrationem inire. Neque enim suscepto muneri, vt par est, me satisfacturum reor; si solâ hac nouâ Magneticorum agendi ratione expositâ contentus omittam effectuum & experimentorum cum eâ connexionem & dependentiam; quæ sæpiùs tan obuia non est, vt eam cuique liceat colligere. Ad hæc, vt nouæ huius sententiæ meæ nunc primum iacta fundamenta apud huius Disciplinæ studiosos habeantur indubitata; visum est necessarium experimenta singula quæ tam Gilbertus ex suis, quàm ex suis Cabeus, eiusque Assceclæ assumptis Hypothesibus exponere conati sunt, persequi, & à me statutis Principiis euidenter demonstrare. Habes iam andem rationes ob quas hoc de Magneticis opusculum & aggressus sum, & paulò pluribus sum prosequutus; ob quas etiam idem nouæ de Magnete, cæterisque Magneticis Philosophiæ Programmate inscripserim. Etsi verò quædam adducam, quæ ad Principia à me stabilita spectare non videntur, quæque ab Aliis huius Disciplinæ auctoribus rectè constituta sunt: id eo consilio à me obseruatum scitis vt hæc tota lucubratio mea suis numeris absolutior prodiret, Tibique consulerè impensius; dum te, si fortè eadem noscèdi tenearis studio aliunde repetendi fastidio libero.

Nec

